

همیشه دعا کنید. در هر امری شاکر باشید که این است اراده خدا در حق شما در مسیح عیسی. روح را اظفا مکنید. نبوتها را خوار شمارید. همه چیز را تحقیق کنید، و به آنچه نیکو است متمسک باشید. از هر نوع بدی احتراز نمایید. اما خود خدای سلامتی، شما را بالکل مقدس گرداناد و روح و نفس و بدن شما تمام بی عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ما عیسی مسیح. امین است دعوت کننده شما که این را هم خواهد کرد. اول تسالونیکیان ۵: ۱۷-۲۴

گفته میشه که مارتین لوتر هرچه سرش شلوغتر میشد بیشتر به دعا مشغول میشد و هر چه مسئولیتش بیشتر میشد صبحها زودتر از خواب بلند میشد و دعا می کرد. اما برای ما معمولاً این موضوع بر عکسه! یعنی هر چه سرمون شلوغتر میشه کمتر وقت برای دعا میگذرایم و اگر خوب به این موضوع فکر کنیم اصلاً با عقل جور در نیمايد.

یادتون میاد وقتی که تازه ایمان آورده بودید، چقدر برای دعا و گفتگو با خداوند زمان میگذاشتید؟ چقدر رشد ایمانتون سریع تر بود؟ چرا نباید همون انرژی و روحیه و حتی بالاتر از اون رو الان داشته باشیم؟

دعا یکی از اساسی ترین نیازهای ماست. ما برای بقا به دعا احتیاج داریم. باید دائماً دعا کنیم. شاید دعا کردن هر روزه، اولش سخت باشه و نیاز به تلاش مضاعف داشته باشه ولی بعد از مدتی تبدیل به یه روش زیبا برای زندگیمون میشه و رابطمون با عیسای مسیح رو نشون میده.

دعا کردن روش ها و مدل های متفاوتی داره: یکیش دعای گروهیه، یکی دیگه دعا برای شفاست، یا یه موقعیت خاصی که در اون لحظه نیاز به دعا داره. ولی من از دعایی صحبت می کنم که شخصیه؛ بین ما با خداوند!

خداوند دعا کردن رو برای ما اونقدر آسون و در دسترس قرار داده که باید برای ما مثل نفس کشیدن طبیعی و حیاتی باشه. اگه این تعریف با زندگی و دعا کردن شما مطابقت نداره باید به قلب خودتون رجوع کنید و توبه کنید. یادمون باشه که دعا کردن فقط صحبت کردن نیست بلکه شنیدن و گوش دادن و در حضور خداوند ساکت بودن هم هست. این مثل رو فراموش نکنیم که "وقتی ما کاری رو انجام می دیم، می گیم ما انجامش دادیم" ولی "وقتی دعا می کنیم خداونده که کار می کنه!"

ای خدای زنده! ای خالق آسمانها و زمین! برای کلام زنده‌ات از تو سپاسگزاریم.
خداوندا لطفاً به دعا کردن من قوت و زندگی تازه بده. من دوست دارم که به صورت
خیلی نزدیک و دوستانه با تو گفتگو کنم. در نام عیسای مسیح، آمین!

برگرفته شده از رازگاهان انگس باخن